

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2008. szeptember 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt az **I.r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság katonai Tanácsa 2008. február 7. napján kihirdetett KB.I.100/2007/5. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. és a II.r. vádlottak cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének (Btk. 348.§ (1) **minősíti**.

A vádlottakkal szemben kiszabott lefokozás katonai mellékbüntetést **mellőzi**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. február 7. napján kihirdetett KB.I.100/2007/5. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki 5 rb. szolgálatban kötelességszegés vétségében. Az I.r. vádlottat 250 napi tétel, napi tételenként 250 Ft, a II.r. vádlottat 200 napi tétel, napi tételenként 250 Ft pénzbüntetésre, valamint mindkét vádlottat lefokozásra ítélte és kötelezte őket az ügyben felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet kihirdetését követően a vádlottak és a katonai ügyész 3 napot tartottak fenn nyilatkozatuk megtételére. Az ítélet ellen a vádlottak védője elsősorban a mellékbüntetés mellőzése, másodlagosan enyhébb katonai mellékbüntetés kiszabása végett fellebbezést jelentett be. A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.32/2008. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet változassa meg,

melynek során a vádlottak cselekményét minősítse a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének. A bűnösségi körülmények köréből mellőzze a halmazatra való utalást és súlyosító körülményként értékelje a folytatólagosságot. Az ítélet indokolásából mellőzze a bűnhalmazatra vonatkozó részt.

A vádlottak védője az írásbeli fellebbezésében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg és védenzeit ne 5 rendbeli, hanem 1 rb. folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében mondja ki bűnösnek. Indítványozta továbbá, hogy a vádlottakkal szemben a másodfokú bíróság mellőzze a kiszabott katonai mellékbüntetést, illetve annak enyhítésére, rendfokozatban visszavetés vagy várakozási idő meghosszabbítása mellékbüntetések alkalmazására tett indítványt. Részletesen foglalkozott az első fokú ítélet tényállásában rögzített cselekményekkel és kifejtette, hogy a cselekmények nem mindegyike valósított meg bűncselekményt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az írásbeli fellebbezésében foglaltakat fenntartotta és a jogi minősítés megváltoztatására, valamint a katonai mellékbüntetés mellőzésére vagy enyhítésére tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat tartotta fenn.

Az I. és II.r. vádlottak az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban csatlakoztak a védőjük által előadottakhoz.

A bejelentett védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete megalapozott.

A katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. és II.r. vádlottak az eljárás során beismerték a bűncselekmény elkövetését, vallomásaikat alátámasztották az ügy egyéb bizonyítékai, így a kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló okiratok. Ezért az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg. Az általa megállapított tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírlata alapjául elfogadta.

A másodfokú bíróság nem osztotta a vádlottak védőjének azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést követett el, amikor a védőjük távollétében nyilatkoztatta a vádlottakat azzal kapcsolatban, hogy a vádtól eltérő minősítés lehetőségére figyelemmel kéri-e a tárgyalás elnapolását. Álláspontja szerint ebben az esetben mindenképpen el kellett volna napolni a tárgyalást, függetlenül attól, hogy a vádlottak hozzájárultak a tárgyalás elején a tárgyalás védőjük jelenléte nélküli megtartásához. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság semmiféle - sem relatív, sem abszolút - eljárási szabálysértést nem követett el, ugyanis nem található a Be.-ben semmilyen rendelkezés arról, hogy ilyenkor - a nem kötelező védelem esetén - a távollévő védőre figyelemmel el kellene napolni a tárgyalást úgy, hogy a napolást a vádlottak sem kérték.

A katonai ügyésznek és a védőnek a jogi minősítés megváltoztatására irányuló indítványa alapos.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, részben tévedett azonban a cselekmény jogi minősítését illetően. Megállapítható ugyanis, hogy az I. és II.r. vádlottak egyazon vezényelt szolgálatukban, többször szegték meg a szolgálat teljesítésére vonatkozó rendelkezéseket, így cselekményüket nem halmazatként, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekményként kell minősíteni, a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét megváltoztatta és mindkét vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének minősítette.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése a következő szerint alapos.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket, azonban a jogi minősítés megváltoztatására figyelemmel, a halmazatot, mint súlyosító körülményt mindkét vádlottnál mellőzni kellett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. és II.r. vádlottat a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetésre ítélte és mindkét vádlott esetében a cselekménnyel arányosan állapította meg a napi tételek számát, míg a napi tétel összegének meghatározásánál figyelemmel volt a vádlottak egyéni anyagi teherbíró képességére. Tévedett azonban, amikor a vádlottakat lefokozás katonai mellékbüntetésre is ítélte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak a tényállásban rögzített cselekményükkel nem váltak méltatlanná a rendfokozat viselésére, ugyanis első ízben követtek el bűncselekményt, katonai vétséget, illetve mindkét vádlott tekintetében megállapítható, hogy jó szinten teljesítette addigi

rendőri szolgálatát, és szolgálati viszonyuk egyébként is megszűnt. Ezért - a nagy számú enyhítő körülményre figyelemmel - az ítélőtábla katonai tanácsa mindkét vádlott tekintetében a lefokozás katonai mellékbüntetést mellőzte.

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. szeptember 17.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. szeptember 17.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő